

Pacific Herald.

For kaldet, The Lutheran University Herald.

Vol. 5.

Parkland, Wash. Feb. 6. 1895.

No. 5

Vælg det bedste!

Hos en Kjøbmand i London indfandt sig paa Kjøtdaarsdag fire af hans Arbejdere for at sætte ham til Lykke i det nye Aar. Kjøbmanden sagde: "Jeg har tænkt paa Eder; se, her er 20 Kr. eller en Bibel, nu har hver af Eder Bogen til at vælge, hvad han foretrækker mest, Pengene eller Bibelen, Jeg raader Eder til at tage Guds Ord."

Den ældste af Arbejderne sagde: "Jeg tog gjerne Bibelen, men ser De, Hære Herre, jeg kan ikke læse rigtig godt, og derfor det ikke er Dea imod, saa vilde jeg gjerne have—". "Du vilde gjerne have de 20 Kr.," sagde Kjøbmanden, "nu vel, jeg har givet frit Valg, vær saa god, her er Pengene." Den anden sagde: "Jeg kan vel læse, men jeg er just i Trang og beder om Pengene." Den tredje gjorde samme Valg, uagtet Kjøbmanden anbefalede dem at vælge Bibelen, saa vragede dog de tre den. Kun den sidste af de fire, et ungt Menneske, svarede: "Kjære Herre, da De tilbyder mig Bogen, maa den vel være god, jeg vil derfor hellere have den end Pengene." "Det var Kæd, min unge Ven," svarede Kjøbmanden og rakte ham Bibelen med de Ord: "Læs flittig i den. Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alt det øvrige blive Dig tillagt." Da den unge Mand tog Bibelen til sig og aabnede den, faldt der et Guldstykke paa 40 Kr. ud af den. Han saa forbauset og spørgende paa sin Herre, men denne sagde: "Tag Guldstykket min Ven, det er bestemt for Dig. De Andre vilde ogsaa have fundet et Guldstykke i deres Bibel, naar de havde taget den: det gjør mig ondt, at de foretrak Pengene for det Guds Ord, der kan gjøre et Menneske vis til Salighed."

Kjære Læser! En ganske lignende Begivenhed opleve vi Alle tilhobe ved Begyndelsen af et nyt Aar. I det vi træder over sammeds Tærskel, naar paa den ene Side Verden og tilbyder os sine Gaver, dersom vi ville vælge aadndes ad dens Beie-Penge og Guds, et Glæde og Være og alle dens Hertilighed; den vil gjerne have os til at tro, at vi kun i dens Tjeneste kan blive lykkelige Mennesker. Men paa den anden Side, naar Herren vor Gud og tilbyder os sit hellige Ord og med det alle Frelsens Gøder, Ordet, siger han, lærer os den rette Vej at gænge og bliver for dem, som rettelig bruge det. Væjet og Støttstaven paa alle deres Veie, Væjer er overladt enhver! Mange de tænke sig ikke, men gribe med Hjertens Hjælp og Begjær, med al deres Dødsen, Haaben, Higen og Tragten efter Verdens Gæder og Skatte. Men de be- drage sig høiligt. Verden fordrer meget af dem, der tjener den, og Mænkter dem kun lidet. Den skænker flygtige Gæder og forjængelige Skatte og fordrer derfor den udsødelige Sjæl. Verden lover meget, men den holder lidet. Gud, som i dens Tjeneste har vundet Tid og Kraft, ja Freden og sin Sjæls Lykkelighed, ham giver den ikke en Gang altid det, hvorefter han tag ede, ja ofte forer den ham i uophøvelig Jammer og ufigelig Siendighed. Lyttelig enhver, som ikke laver sig bedare u-

den, men som i det Aar, vi atter har begyndt paa, med sit Hjertes hele Kjærlighed og Glæde paany vender sig til Guds Ord og siger: "Dette Ord skal være en Lygte for min Fod og et Lys paa min Sti!" Han vil erfare, at den hellige Skrift kan gjøre ham vis til Salighed ved Troen paa Kristus Jesus, og at den ganske Skrift er indblæst af Gud og nyttig til Bærdom, til Overbevisning, til Rettelse, til Oplysning i Retfærdighed. (2. Tim. 3 15—16) Og naar han er en "Ords Gjører og ikke blot dets Hører," da skal han vinde endnu en anden Erfaring. Ud af hans Bibel vil nemlig den jordiske Lykkes og den sande Tilfredsheds Guldmyster falde til ham. "Thi Gudsfrugtighed er nyttig til alle Ting og har Forjættelse for det Liv, som nu er, og for det tilkommende." (1. Tim. 4.)

En vigtig Indvømmelse.

En rig Advokat fra Mississipp, opdraget i et godt, kristeligt Hjem, var ved at betragte mange Kristnes usorgelige Liv kommen i Tvivl om Kristendommens Sandhed. Den unge Mand kom netop i Berørelse med den berømte Advokat Harrison, som var en af Statens første Mænd. Han var vantro. I en Samtale kom disse to ogsaa engang ind paa Religionen, og Harrison erklærede da aabent, at han ikke kunde tro paa Kristus. De Kristnes Liv stemte nemlig i Almindelighed ikke overens med Kristi Lære, og derfor syntes Læren ham at være umulig. "Men" sagde han videre, "min Hustru er en from troende, og jeg vilde ikke for nogen Pris, at hun skulde blive bekendt med mine Meninger. Jeg ombrøder hende paa ingen Maade i Udsvælselsen af hvad hun kalder sine Bligter." Over denne Tale blev den unge Mand meget forbauset og spurgte Harrison, hvorfor han havde valgt sig en from Hustru. Svaret satte ham end mere i Forbauselse. "Om jeg skulde gifte mig hundrede Gange, saa vilde jeg bestandig søge en from Hustru," sagde Harrison. "Thi Fromheden dygtiggjør hende til at lide Alt, hvad Livet tilfører, paa den rette Maade. I Fattigdommen er hun hengiven og finder sig let tilrette; i Rigdommen er hun jevn og uden Hovmod. Hun er en bedre Hustru, en omhyggeligere Moder, en elskværdigere Nabo. Skulde hun saa i Døden indse, at hun har taget Feil, da er hun ikke saa vel faren som jeg og har desuden dertil den Tilfredsstillelse, at hun har levet vel. Skulde jeg derimod tage Feil, da er hun titusinde Gange bedre faret end jeg, og hun fortjener det da ogsaa."

Med vgende Forbauselse havde den unge Mand hørt paa denne Tale. En til ny Tankerække bemærkede sig ham, og endelig spurgte han aabent: "Hr. Harrison, kjender De nogen anden Bilsjærelse i Verden, som bringer saa store Fordæle?" Svaret var undvigende; men Harrison følte, at han havde uafaaet mere, end han egentlig tilføjede. Den unge Mand forlod Huset med alvorlige Tanker; han begyndte at undersøge Sagen grundig. Den Bantros-

Tale havde berørt ham mere, end den bedste Prædiken havde gjort. Nogen Tid efter traadte han frit frem og afslagde en Bekjendelse om sin Tro paa Kristus, blev Medlem af en Kirke og anset som en sjelden elskelig Kristen. En Bantros Tvivl havde ført ham til Lyset. Den unge Mand var ingen Ringere end den berømte Dommer R. Curry fra Mississipp, som først for nogle Aar siden døde i Troen paa sin Frelser. Han fortalte ofte denne Fortælling fra sin Ungdom.

Kjærlighed til Guds Ord.

Den 12 Febr. 1893 modtog en evangelisk Præst i Mitau i Kurland Besøg af to unge Israellitter. Den ene var en Melammed, det vil sige, lærer i Religion; de kom begavede fra Sch-macha, en By paa den anden Side af Kaukasus, ikke langt fra det kaspiske Hav, og hvor der boer omtrent 120 jødiske Familier. De havde reist omtrent 1400 Mil i 8 Uger for det eneste til Fods, for at tørst se sig et nyt Testamente paa Hebraisk.

I deres Fødsby boede en Jøde fra Kurland, som eiede en saadan Bog, som han kaldte "vort Aarhundredes nyeste Opdagelse". Han opbevarede den omhyggeligt og vilde i lang Tid ikke lade den komme ud af sine Hænder. Imidlertid lod han sig dog en Dag overtale af de to unge Mænds vedholdende og indstændige Bønner og laante dem mod en Godtgjørelse af 20 Rubler den saa meget attraaede Bog. Men de to Bøner vare ikke ene om at læse den. 15 andre unge Mænd sluttede sig til dem. De mødtes 3 Gange om Ugen i Religionslæreren's Bolig, hvis Døre vare forsvarelig lukkede, for at høre Oplæsningen af denne mærkelige Bog. Snart oplydtes paa dem Forjættelsen, som indeholdes Esaias 6, 1 og Matth. 4, 16. Ved den Kundskab som det nye Testamente bragte dem, lærte de at forstaa, hvorfor deres Folk har maattet lide i 1800 Aar, og hvilket der er det eneste Middel til Frelse. Jo mere de studerede Apostlernes Skrifter, des mere overbevisedes de om, at Jesus af Nazareth er den ventede Messias, som Moses og Profeterne tale om, Frelseren, som giver Verden Liv.

Efter som Bogens Eier ikke vilde sælge den for nogen som helst Pris, besluttede de unge Mennesker at aftrive den. De vare allerede komne til Job 16, 4, da pludselig midt om Natten et halvhundreded Jøder trængte ind i Stuen, hvor de sad, rede de Blade fra dem, som havde kostet dem saa megen Tid og Arbejde, og brændte dem for deres Dine med Undtagelse af et Blad. Deryaa jagede de de unge Mennesker ud af Landet. Det syntes, som om Herren havde villet forberede dem paa denne Troesprøve ved det sidste Vers, som de fik aflæse af Johannes Evangelium. De begav sig paa Vej, overalt forfulgte af Staalst.

De besluttede da at flygte langt borten for end de fildes, lovede de hjeran, dre gjenfaldt, at hvorsomhelst deres Beie maatte føre dem hen, vilde de bekjende Jesus, som deres Frelser. De 2 Grundlæggere af dette Selskab, som saaledes splittedes, besluttede sig til at gaa til Kurland, fordi de der haabede at finde den Bog, som var blevet dem saa kjær. Det Blad, som de havde reddet fra Hænder, opbevarede de omhyggeligt. En Præst fra Tiflis, som de mødte, gav dem lidt Rejsepenge og et anbefalingsbrev til Pastor G. i Mitau. Se dette er de to unge Israellitters

Historie, som den 15 Febr. kom til denne By; man kan tænke sig i hvilken Tilstand: syge, løse, med saarede og hovne Fødder. Pastor G. gif strax hen til et Herberge med dem og besøgte dem saa hver Dag, han følte sig selv styrket ved at komme i Berøring med deres ensfoldige Tro og deres brændende Kjærlighed til Jesus Kristus.

Hjælp Præsten.

Da et Medlem af en Menighed, hvis Kirke i den senere Tid var lidet besøgt om Søndagen, engang spurgte Spurgeon, hvorledes den kunde blive fyldt med Tilhørere igjen, gav han følgende gode Raad, som maatte andre Folk ogsaa kunde gjøre Brug af.

"Til at fylde Kirkestolene er det nok fra Præstens Side, at han gjør sit Bedste paa Prædikestolen. Dernæst kommer det an paa deres Fuld, Jøer og Alvor, som han begyndte sit Arbejde iblandt, om det skal lykkes. Vilde hans Folk trolig staa ham bi, skulde Kirken snart blive fuld. Jeg hukker endnu godt, da jeg først kom til London og maatte prædike for 80 a 90 Tilhørere i et stort Kapel; men min lille Menighed holdt af mig og formaaede andre til at komme og hjælpe til at fylde Kapellet.

Jeg tilfrivder mine første store Fremtid mine varmhjertede Menighedslemmer. De blev aldrig træt af med Kjærlighed at tale rosende om "den unge Mand fra Landet," som de havde faaet til Præst. Hvis Du eller nogen af eder klager over tomme Bænke i Kirken, vil jeg raade eder til at tale vel om eders Præst."

En anden stor Mand siger "Du behøver ikke at være bange for at omtale din Præst for vel. Hvis han har en samvittighedsfuld Opfattelse af sine Pligter, lader han ingen løbe af med sig, om de taler vel om ham, dertil er han for angstelig og har for stort et Ansvar. Hans Arbejde for Slægten og især for sin egen Flot varer for manges Vedkommende fra Buggen til Graven. Hjælp ham!"

Herre du ved det!

Det var forrige Søndag. Jeg havde sat mig for at staa tidlig op, for ret i Ro at kunne gaa i Kirke. Men Alt hvad jeg begyndte paa mislykkedes. Et af Børnene havde hoste, da det vaagnede. Bigen havde sovet over sig, min Mand erklærede i sidste Øieblik ikke at kunne gaa med mig, da Posten havde bragt et Brev, som strax maatte besvares, kort sagt jeg kom sent og forjaget til Kirke. Det syntes, som om Herren havde villet forberede dem paa denne Troesprøve ved det sidste Vers, som de fik aflæse af Johannes Evangelium. De begav sig paa Vej, overalt forfulgte af Staalst.

De besluttede da at flygte langt borten for end de fildes, lovede de hjeran, dre gjenfaldt, at hvorsomhelst deres Beie maatte føre dem hen, vilde de bekjende Jesus, som deres Frelser. De 2 Grundlæggere af dette Selskab, som saaledes splittedes, besluttede sig til at gaa til Kurland, fordi de der haabede at finde den Bog, som var blevet dem saa kjær. Det Blad, som de havde reddet fra Hænder, opbevarede de omhyggeligt. En Præst fra Tiflis, som de mødte, gav dem lidt Rejsepenge og et anbefalingsbrev til Pastor G. i Mitau. Se dette er de to unge Israellitters

hvad vi ellers have at bede om, ville vi indestutte i den Bøn, Herren selv har lært os." Da hører jeg ved Siden af mig en gammel Kone sagte sig: "Herre du ved det."

Dette Sul fra et tungt Hjerte gik mig mere til Hjerte end hele Prædikenen, og pludselig blev jeg bestrøet "Herre du ved det," sagde jeg ogsaa, "Du kender min Svaghed og min Lunkenhed, du kender ogsaa min Gjerning og min inderste Længsel." Med den lille Bøn: "Ja Herre du ved Alt, og du ved ogsaa, hvad jeg trænger til," vendte jeg trættet hjem og kunde nu pludselig love og takke Gud, da mine Børn kom mig springende og leende imøde og min hyggelige Pusgjerning ventede mig. "Herre du ved det," det Sul hjælper mig fremdeles over al Beskympelse og gjengiver mig min Fred.

En praktisk Fremgangsmaade.

Om den bekendte Præst, Mr. Moody, fortælles, at han en Gang paa en Reise, det vestlige Massachusetts paa en Lørdag aflagde Besøg hos en Embedsbroder der modtog ham med stor Glæde og i Samtalsens Løb hørte: "Jeg vilde ønske, jeg kunde bede Dem blive her i Morgen over og prædike for mig, men jeg stammer mig over at komme med denne Anmodning." "Hvad er der da i Veien," spurgte Moody, "Al, min Menighed har saadet den fremme Bane at gaa frem og Guds tjenestens Slutning, og dette vilde se ud som en Fornærmelse mod en Fremmed." "Er det det hele, saa maa og vil jeg blive og prædike for Dem," var Moody's Svar. Da Søndagen kom, og Moody havde begyndt Guds tjenesten og oplæst sin Text, saa han sig om i Forsamlingen og sagde: Mine Tilhørere, jeg har i Sinde at tale til to Slags Mennesker idag: de Hellige og Syndere. Først tager jeg eder for, I Syndere og beder eder derfor høre godt efter. Da han havde prædikeret saa længe for dem, som han fandt for godt, gjorde han et Ophold og sagde: "Nu er jeg særdig med eder, I Syndere, nu kan I gjerne tage eders Hatte og forlade Kirken, naar I have lyst." Men alle blev og hørte ham til Ende.

En Gang beklagede en Kone sig for Luther over, at hun selv ikke kunde tro. "Kan I endnu eders Tro ske, kjendelse?" "Ja." Da hun andægtig frem sagde denne, sagde han: "I Sandhed, kjære Kone, holder og tror I disse Ord, saadanne som de intet andet er end Sandhed, da tror I stærkere end jeg, der hver Dag maa bede om Formærelse af min Tro." Da takkede Konen Gud og gik derfra med Fred og Glæde.

Et Ord i rette Tid. Et ungt Menneske drev en Flok Kvæg til en Raabogaard. Da nogle af Dyrene vare meget uregjærlige, brød han ud i en afstykelig Sværgen og Forhættelse. I det samme Dieblit red en Fremmed forbi og hørte de ugudelige Ord. Han holdt stille og sagde til Gudsbespotteren: "Min Ven, disse Dyr har ingen udbydelig Sjæl og kan derfor ikke blive forbømt; men du, du har en Sjæl, og dine Forhættelser vil falde tilbage paa dit eget Hoved."

Derpaa red den Rejsende videre, men i den unge Mand's Hjerte var Ordene trængte saa dybt ind, at de ikke gav ham Ro mere, førend han endelig, efter mange Afveje, fandt den hos ham, som siger: "Kommer hid til mig alle I, som arbejde og ere besværede, og jeg vil give eder Hvile." Matth. 11, 28.

Verge og Kirke!

I gamle Dage regjerede Gud Israellierne ved Profeter og Dommere. Dette liske Israellierne ikke. De saa, at de omboende hebreiske Nationer havde Konger, derfor vilde de ogsaa være paa Moden og have Konger.

Noget lignende gjør sig nu gjældende rundt omkring blandt vort gode lutheriske Folk. De ser, at de omkringboende jektiske Kirkesamfund samler Verge for alle Slags kirkelige Diemmed ved "Suppers", "Fairs", "Basket Parties", Auktioner osv. Den gode gamle lutheriske Naade at give villig og med glad Hjerte, efter som Gud giver Gode, synes at være for slapp og dorst, gammelbøgs og udenlandst. For at være paa Moden maa de gjøre, som Raabøerne gjør. De maa ind i dette "excitement", Hastværk og Varm, som sælge med at kollekte og iigge, tage og sælge, sælge og peddle Tickets og opvarte ved Bordene, altsammen for "Gavnmedhedens" og "en god Sags" Skyld.

Hvad mon Luther eller Paulus vilde sige, om de reiste sig af sine Grave og blev indbudt for Ex. til et "Basket Party," hvor det gik til paa sælgende Naade, som vi nylig saa averteret i en lutherisk Menighed, hvor Menighedens Brest var opsæt som første Tale: "En Del af Fornøjelsen ved 'The Basket Sociable' vil være, at den Herre, som alle er tilfreds med den Basket og Partier, som han træffer til at saa, kan handle hende bort, forudsat han finder nogen, som er villig til at tage hende, ved at betale Bookkeeperen 25 Cents for et forandre Navnene. Damer har det samme Privilegium.

En speciel Fornøjelse ved Basket Sociables i en nær Fremtid, vil være, "the Prize Basket". Denne Kurv vil indeholde det bedste Spisefælsige, som kan faaes, ved siden af en ægte Guldring, og vil blive solgt til den høieste Byder, efter at alle de andre Baskets er solgte. Den Herre, som kjsber denne Basket, har Lov til at udslage sin Partner og vise to Suppers. Han har fremdeles Lov til at give Ringen til sin Partner, hvis han ønsker det."

Mon saadant kan behage Gud? Hver give, som han har sat sig for i Hjertet. Gud elsker en glad Giver. siger Paulus. Men Gud elsker ikke en Slags glade Givere, som vil have verdslige Fornøjelser for sine Gaver sammen med sande Verdensmennesker. *

Nogle Bjendagfjerninger

For 50 Aar siden havde Benstabserne ikke en eneste indfødt Kristen. Nu er der mere end 30,000 Kirke-medlemmer, som af sin ringe Forraad, aarsag giver mere end 50,000 Kroner til kirkelige Foretagender.

Paa Ny Hebriderne var der for 50 Aar siden ikke en eneste Kristen. Nu siges det, at der ikke findes en eneste Hedning der.

Fidjiserne havde for 50 Aar siden aldrig set nogen Missionær, og de vare befolkede af vilde Kannibaler. I 1879 siger Arthur Gordon, den første Guvernør, ved sin Tilbagekomst til London følgende:

"Ud af et Indbyggerantal af omtrent 120,000 ere 102,000 nu Menigheds-medlemmer. Og der findes nu 800 velbyggede Kirker paa disse Øer. I enhver Familie holdes der Korre og Aftenandagt."

Kirkelige Nyheder.

Der skal være 40,000 Lutheranere i Mexico.

I Maanederne Juli og August blev der affat 133,525 Bøger i Shanghai, China.

I Arabien, et Land, hvor der bor ti Millioner Mennesker, er den kun ette ordinerte Missionær, hvoraf den ene er en tydsk Lutheraner, Resten er indfødte.

Af de 12,000 Canada India nere ved Pacifickysten har de 8,000 antaget Kristendommen og de fleste af dem er døbt. Evangelierne findes trykte i fire af deres Syprog.

Den største Del af afbøde Alexander Montgomery's Formue i California, som beløb sig til 3,000,000 er bleven testamenteret til Pacifickystens presbyterianske theologiske Seminar.

Naar vil vore norske lutheriske Rigsmænd begynde at vise saadan Vædelmodighed mod den fattige lutheriske Kirke og sætte sig saadanne Minder, naar de mærker, Enden nærmer sig?

Reiserinden af Tydskland har anvendt 1,000 Mark til Hjælpstil at sælge Udgifterne for de Menigheder i Berlin, som holde deres Kirker aabne paa Ugedage. Indtil Dato har fire Menigheder aabnet sine Kirker for dagligt Brug.

Luthers Fødeby, Gisleben i Tydskland synker mere og mere ned i det Mørke, hvorpaa den er bygget. Alt, hvad man har gjort, for at lede Vandet fra Sumpen, hjælper ikke, og Indbyggere tænker alvorligt paa at forlade Byen.

Rev. R. A. Thompson, en Skotskander i New Britain, Conn., som har boet elleve Aar i Japan, har givet \$15,000 til et Missions Dampskib, som skal bruges i det Land.

Der er nu omkring 100 Menigheder og mere end 11,000 Kristne, som staar i Forbindelse med Kumai-ai Kirkerne i Japan (Kumai-ai svarer nærmest til vort "Menighed")

Antallet af Kristne i Japan er nu omkring 100,000.

Muhammed er kommen. Endelig har den meget omtalte muhamedanske Mission begyndt eller staar i Begreb med at begynde i Chicago. Det er ikke en kristen Mission, for at omvende den falske Profets Tilbedere til Kristendommen, men omvendt.

Det er os formyrdede Kristne, som er Gjenstand for Muhammedanernes Mødning. En til Muhammedanismen omvendt Amerikaner, en Dr. Webb, er det, som er Projektmaget for denne Mission. Mange vil maaske se ad dette, som taabelige Drømmerier. Ilden vil vise det. Der er Jægtning saa taabeligt i vore Dage, at det ikke finder Tilhængere. Denne falske Religion har båret sig Bei og havt Fremgang i mange Lande (s). Det ligner just dette pirretlige amerikanske Folk at overgive sig til denne Forvirring. Det er jo noget Nyt paa denne Side Oceanet og kan nok komme til at rivalisere med Mormonismen. *

Angaaende Bededagens Beholdelse eller Fjytning har Menighederne i Norge nu stemt. Den overveiende Majoritet er for den nuværende Mads i Kirkeåret. D. P.

Den nye Høiskole i Paulsbo, Wash., for hvilken Past. J. Tollefsen var været rundt i Osten for at samle Penge, "skal gjenmemøre den nye Retnings Skoletanker i fuld Udstrækning." siger "Folkebladet." D. P.

Luther Seminar

har atter begyndt sin Virksomhed i et eget Lokale. Det lykkeses Facultetet at saa leie det store Hotel der paa Stedet og begyndt igjen den 22de Jan. men der er lidet Rum. Saaledes skriver en af Studenterne derfra: "Spisefalen maa ogsaa benyttes til Klasseværelse, . . . og det største Værelse maa bruges som Klasseværelse, Kirkesal og Musiksal. . . . Høiestedet er Katheter og Prædikestol; men vi haar jo komme os frem det bedste, vi kan, og være glade, det ikke gik værre.

Den samme Student skriver: "Jeg kastede ud af Vinduet min Trunk og mine to Badsække. . . . Men da jeg som ned, var det umuligt at saa fat i det paa Grund af Heden.

Videre skrives om Branden: "Det tog ikke mere end 10 Minuter, efterat Branden var opdaget, før det var klart, at Seminaret var viet til Undergang. Vi strøg straks til vore Soveværelser. Alle begyndte at bære ud. Man var som affindig. Ikke et Ord blev talt. Alle løb mod og over hinanden med Armene fulde af Bøger, mange faldt ned men der var ikke Tid til at tage dem op. Ingen klagede, ikke et Ord blev talt, før man kom udenfor og saa paa hverandre, da hørtes de første Ord og de var: "Være dine frosne," "Ræsen din frosen," "se hvor du fryser dine Hænder" osv. Ingen havde tænkt paa at klæde sig, og Kulden var 20 under 30.

Fleere af Studenternes Tab vil gaa op til \$3 til \$400 hver.

Sengklæder er de bleven rigelig forsynet med som Gaver fra Minneapolis og St. Paul.

Om Indremissionsforholdene i Tennessee berettes:

Den egentlige Indvandring af Norske til Tennessee begyndte først for 2-3 Aar siden. Endnu er Sætningen indskrænket til de tre Steder Morgan Co. i N. E. Lawrence Co. og Houston Co. i N. E. — I Morgan Co. er omtrent 40 Familier; der er organiseret en Mgh. som betjenes af Mr. Stenmas af d. Forenede Kirke. I Houston Co. er omtrent 20 norske og danske Familier der organiseredes i August "Bethania Mgh." af Pastorerne D. Kamberg og O. Statlebo; den består nu af 55 Sjæle og betjenes af Statlebo. — I Lawrence Co. er der en 50-60 norske Familier. Past. G. A. Christensen organiserede der "Zions Mgh." i 1893; Proq. efter dannedes ogsaa en Modmenighed.

Zions Mgh. bestaar nu af 100 Sjæle, og der er gode Udsigter til, at den vil voxe; den betjenes nu af Past. Statlebo, som bor i Lawrenceburg. Stjønt Mgh. den Gang kun bestod af 9-10 Familier, begyndte den dog sidste Sommer paa Opførelsen af en Kirke, som nu er saa vidt særdig, at den kan rumme toges Brug; med Kvindeforeningens og Ang-

Dansforeningens Bistand er ogsaa an-
Køffet et godt Orgel til Kirken.

Vi har allerede gjort den Erfaring
at en Kirke er en fortreffelig Redhjælp
i Indremissionsarbejdet.

Uyheder.

Gouvernør Rante Nelson
af Minnesota har naaet den høieste
Ærespost, som en Udlænding kan naa i
Amerika, nemlig Forenede Staters
Senator.

Han valgtes den 23de Jan. til Sena-
tor Washburns Eftermand med 98
Stemmer. Nelson var den første nord-
født Mand i Kongressen, første paa
Gouvernørstolen og endelig den 4de
Marts skal han isøre sig Senatortogaen,
som ingen anden Scandinav hidindtil
har haat den Ære at bære.

George C. Perkins er valgt
til Forenede Staters Senator
for California.

Stor Sne i California.
Det berettes fra Siskon, Nordre Cal.
den 23de dennes, at der paa 102 Timer
er faldt 10 Fod Sne, og at Sneen nu
er 15 Fod. I Vinter har det allerede
faldt 32 Fod, noget som aldrig før
har haadt, siden hvide Folk bosatte sig
i disse Egne. Southern Pacific R. R.
er blokeret.

Atlantehavsdampere
"Elbe" tilhørende den nordtyske Lloyd
blev tidligt om Morgenen den 30de Jan.
paaseilet af den engelske Dampet "Cra-
thie." Skibet sank saa Minuter efter
Sammerstødet. Flere hundrede Men-
nesker omkom, medens kun et ubetydeligt
Antal bleve frelst, blandt disse var der
kun en Kvinde, men ingen Børn, der-
mod forholdsvis mange af Officererne
og Mandskabet. Cathie, som havde for-
boldt Ulykken, ignes ikke at have gjort
Reget for at hjælpe. De saa som slap
med Livet bleve reddede af Fiskere. Elbe
var en firemastet Skruedampet paa
4510 Tons.

Luther om Smaabørns Tro.
Du siger: Børnene er ikke komne til
Fornuft, derfor kunne de ikke tro. Sig
mig: Er det kristeligt talt saa-
ledes at dømme om Guds Gjerningen
efter vort Bly? Hvorledes, hvis du
ved saadan Fornuft allerede var kommet
bort fra Troen, og Børnene ved sin
Ufornuft komme til Troen? Kjære,
hvad Godt gjør Fornuften til Troen og
Guds Ord? Er det ikke den, som paa
det høieste staar Troen og Guds Ord
imod, saa for dens Skyld Ingen kan
komme til Troen eller Guds Ord, med-
mindre den da bliver blændet og
skændet, saa Mennesket maa afsø fra
den og blive en Daare, ja ufornuftig og
uforstandig som et lille Barn, hvis det
ellers skal vorde troende og modtage
Guds Naade, som Kristus lærer Matth.
18, 2. 3. ?—Hvad Fornuft havde de
Børn, som Kristus hjærtegnede?
Hvorfor byder han dem da at komme til
ham og velsigner dem? Hvor have de
da denne Tro fra, der gjør dem til
Himmeriges Børn? Ja, netop fordi
de er uden Fornuft og umyndige, er de
bedre stikede til Troen end de Gamle
og Fornuftige, hos hvem Fornuften altid
ligger i Vejen, som ikke vil fælde deres
flere Hoved gjeanem den trænge Dør.
—(Suh. til Mark. 10, 14. efter B.
og H.)

Varmland o; Ömgen

Kan trygt anbefales som et meget vakkert
landt og beboet Sted at bo paa for
saadanne som vil flytte fra sine Karne-
ler andre Forretninger og leve i større
Ro midt i en Kreds af Troesbrødre.

Her er et mildt og godt Klimat ud-
mærket godt Vand jevn og tør Jordbund
saa at man Vinter og Sommer, kan
ruste omkring ganske let paaklædt, selv
om man ikke er meget stærk.

Nu har vi paa mange Dage ikke
haft en Draabe Regn, men til Gjengjæld
har vi haft stærk Rimefrost paa Marken.
Eftersom Dage har det ogsaa frostet lidt
paa Vindruerne.

Her i Varmland kan man leve saa bil-
ligt som paa noget andet Sted, vi kjender
til. Husmaterialier er billige og Bræn-
de er billigt. Et Hus med en Vordklæd-
ning og Plastring paa Indsiden er saa
darmt som det behøves her. Nummer
koster fra 6 til 18 Dollars per Tusind
ved Skolens Sagmølle. Brænde, saaes
først hjem for \$1.50 per Cord.

Hvad Fødevarer koster her, vil vore
kolonialhandlere Kraabel og Erickson
senere give Besked om.

Hvad den saandelige Underholdning
angaar som dog vel, naar alt kommer
til alt, er den vigtigste da tør ogsaa den
anbefales. Vi har her en arbejdsjær
lutherisk Menighed, som har Guds-
tjeneste hver Søndag paa norsk; maast-
det senere skal lykkes at saa engelsk
Gudstjeneste af og til. Menighedens
Børn besøger hver Dag Barne-skolen i
nederste Etage af Skolebygningen, hvor
Fru Sperati underviser om Formid-
dagen, i Religion og Norsk, om Efter-
middagen i de sædvanlige Commonstole
Fag.

Menigheden agter snart at indhegne
sin Gravplads, for at kunne saa sætte
den ordentlig istand.

Luth. University.

Sang og Musik dyrkes og træves
fremdeles under Prof. Speratis dygtige
Ledelse. Nylig organiserede han ogsaa
her ved Skolen en Afdeling af en
Oratorio Klub.

Skolens Disciple fortsætter
fremdeles med nu og da at holde Ses-
sioner som Legislatur, og sandt at sige
hidtil tror vi, denne Legislatur har
bragt vort Land vel saamegen baade
Rygte og Ære, som Statens Legislatur
i Olympia, hvor de vise Lovgiveres
Skarpsindighed og kostbare Tid synes
Nat og Dag kun at være optaget af
vorige Bestræbelser for ved trogede Reie
og ved tvivlsomme Midler at opnaa
tvivlsomme Maal. Sid vor Efterfølgert
maa blive mer patriotisk og mindre
pengegejerrig og æreljyg.

Denne Uge har Skolen atter faaet
en ny Etet nemlig Thomas Melby
fra Tacoma.

Han sandt, at han her kunde saa,
hvad han ønskede, paa vel saa gode
Bilkaar som ved nogen anden Skole.
Nylig er Telegrafsapparater
blever opstillede i et af Værelserne.
Disse tilhører en af Gæsterne nemlig
S. A. Carlson fra Snohomish Co.
Han ligesom ogsaa J. Kjeldand har
Vøelse som Telegraphister og nu er
en hel Klasse organiseret, som faar
Undervisning i dette Fag.

Allerede i længere Tid har her
været undervist i Short-hand (Hurtig
Skrift) og Typewriting ved Siden af
Bookkeeping og andre Forretningsfag.
Nu er der da ikke saa saa Ting at vælg
imellem for dem, som vil lære noget.
At følge med i alle Ting er umuligt.

Besøgende.

Vi har haat den Fornælselse at flere
Langrejsende har besøgt os.

Miss H. Erickson fra Min-
n. Dak. er herude paa en Refre-
tionsreise.

Mrs. Molstad fra Port-
land, Oregon besøgte sin Søn P. H.
Molstad og dermed ogsaa Skolen. Hun
reiste hjem igjen Mandag Morgen.

Hr. Sondre fra Christiania
ser sig om her paa Kysten efter et pas-
sende Sted for en liden Flok af Jord-
brugere, der tænker paa at udvandre
og bosætte sig som en Koloni.

Mr. D. Ruble fra Willmar,
Minn. besøgte Terje Elleffer.

Mr. Lars Biski fra Fac-
ton Lake Minn. aflægger Besøg
hos D. O. Baklum.

Det fjerne Land.

De vilde Svaner droge syngende
igjennem Luften høit oppe over Bjerge
og Fjeldtaarne; idet de fulgte den
Båndedrift, som Slaberens har nedlagt
i deres Bryt. En sed Andriks sad dybt
nede i en Bondegård foran et faldt
Madstrug og lod sig sit Foder smage.
Da han nu hørte Svanernes Tog sufe
den over sig løstede han forundret
Hovedet op og raabte til dem: "Hvad
gjør I dog der for et Spektakel, Væs-
tere? og hvorhen gaar Rejsten?"

"Videre, videre!" raabte Svanerne,
langt bort til det fjerne Land, der ven-
te: paa os."

"Det fjerne Land!" udbrød Andriks;
"er det et Land, I allerede have set?"

"Nei!" raabte Svanerne, "men sving
dig kun op og følg med os!"

"Jeg?" svarede Andriks, "hvorfor
dog? Kom I hellere ned til mig; I
kunne ikke gjøre noget bedre; her venter
derlig Fødemad, som rigtig kan gøtte; se
blot hvor sed jeg er! Hvad ville I
da mere?"

"Aldrig, aldrig!" Iød det ned fra
Luften, "Her kunne vi ikke blive; uden
Rist og No hige vi mod det fjerne
Land!"

"Men hvorfor, hvorfor dog?"

"Vi have en Vængsel i vort Bryt,
der ikke lader os i Ro; den vil ikke, vi
skulle give os tilfreds her; vi hvore no-
get i os, der driver os afsted, der siger
os, at først i det fjerne, endnu ikke sete
Land ville vi saa det godt."

"Det kan ikke være Tilfældet! Jeg
er dog det samme som I, og jeg sporer
ilet ikke noget af den Slags i mit
Bryt."

"Naa, saa bliv, hvor du er!" raabte
Svanerne og sloi videre; "vi maa følge
vor Trang!"

"Det er at gjøre Nar af mig," sagde
den fornærmede Andriks, idet han borede
at Næb dybt ned i det fulde Madstrug.
"At sige Nei til det delige Foder for
saadanne taabelige Indsids Skyld og
opgive det visse for det uviste! Saa er
jeg rigtignok klogere. Hvad jeg har
her, ved jeg; hvad jeg faar i det
fjerne Land, ved jeg ikke! De Dum-
rianer!"

Sandwichøerne vare i Aaret 1830
befolket af nogle Vilde, som levede i
Jordhuler, spiste raat Kjød og slagtede
Mennesker til Offer for Afguder. 50
Aar senere blede de betragtede som
Krisne. Og nu have disse Menigheder
af indfødte Krisne allerede uddannet
mere end 75 Missionærer, som de have
sendt til andre Æer. For kun lidt over
25 Aar siden blede den første Kristen
paa de lave Æer dødt. Nu findes der
47 Menigheder med omtrent 5,000
Medlemmer. Sydhavens øerne
Dronning Bomare, døde i en Alder af
70 Aar. Da hun blev født, laudede
de første Missionærer paa en af Øerne.
Bed hendes Død vare 300, af Syd-

havøerne evangeliserede. I Boi hne
i en er det ikke 75 Aar siden, det første
Menneske blev bundet for Kristendom-
men, og dog findes nu 750,000 Krisne
der. En Skare af 160 Mand og Kvin-
der ere allerede gaaede ud som Missio-
nærer til andre Stammer, som sidd-
i Hedenstæets Nærke. Da disse in-
fødte Missionærer siges det, at ikke en
af dem er falden tilbage til
Hedenstæbet. Og dog vare disse Æres
Indbyggere for mindre end et Aarhund-
rede siden Kannibaler, som havde tabt
enhver anden Ide om Gud end den, at
han var en tyrannisk Despot. I de
forenede Stater i Amerika udgives aar-
lig 4 Kroner for hver Indbygger
kristelig Virksomhed, til Fødding Lande
ne gives kun en Døe for hver Indbyg-
ger, som findes i etc. Høje Udgiften ved
andre Mission er kun omtrent en Tyv-
del af den Sum, som udgives til den ind-
re Mission? Nønt Antallet af Føddinger
i Ulandet er 250 Gange saa stort som
den Klasse, der staar udenfor Kristenhe-
den i de forenede Stater i Amerika.
—[Kl.]

"Frygt ikke, tro ikkun!"

Fra paalidelig reide fortæller følgen-
de Tildragelse: "En hel Del russiske
Forbrydere stod for ganske nylig lænke-
am men i en Fængselsgaard i Færd med
at tiltræde den lange og sørgelige Rejse
til Sibirien. Imellem dem var der en
kræftig Mand, en Stundist, som var
dømt til at dele de Andres Straf og
Landsforvisning, fordi han, som var en
simpel Arbejdsmand, havde talt til sine
Kammerater om den Tro, der havde
givet ham et nyt Hjerte og en ny Tunge.
Hans Medfanger spottede ham nu i den
Anledning og sagde: "Det gaar ikke dig
bedre end os. Du bærer de samme Haand-
jern som vi. Derjom din Gud kan hjælp-
pe dig hvorfor løser han saa ikke dine
Lænker og befrier dig?"

Manden svarede ærbødig: "Derjom
Herren vil, kan han besri mig, selv nu,
og Nønt mine Hænder er lænke, er
mit Hjerte frit." I samme Øieblik kaldte
en Betjent paa ham og meddelte ham,
at der lige nu var kommen en Skrielse,
som tilskød ham fuld Tilgivelse. Følge-
lig blev hans Lænker taget af ham, og
medens Fængselsportene i det Samme
blev aabnede og alle de Dømte førtes
ud, blev han alene tilbage med Tiladel-
se til at vende tilbage til sin Familie og
sine Venner. Der siges, at Fangerne
blev dybt grebne af, hvad de her havde
været Vidner til. Senere viste det sig,
at en høitstaende kristen Kvinde, som
havde fattet Deltagelse for den fattige
Arbejdsmand, var gaaet i Forbøn for
ham og havde opnaaet hans Tilgivelse.
Men hvor forunderligt at Gud netop
havde ladet Skrivelsen komme i et saa-
dant Øieblik! Og hvem kan vide, til
hvor stor Betsignelse det har været for
mange af de stakkels Forbrydere, der
jom landsforviste Trælle maatte drage
bort fra Hjem og Fædreland?"

Fra Tacoma.

Der har i længere Tid været Tale
om, hvad der kunde gøres for at op-
arbejde Interessen for Rusl iblandt
det skandinaviske Folk i Tacoma. Paa
Indbydelse afstedt af Misses Helga og
Louise Johnson og A. Engb saaledes
der Torsdags Aften ca 50 Damer
gjættet i det skandinaviske Bæseværelse,
for at se, hvad der kunde gøres for at
vække de slumrende Kræfter. Man blev
 snart enig om at danne en Oratorie
Club, og Prof. Carlo Sperati blev valgt
til Instruktør. Det blev da talt ad-
skilligt om, hvorledes man bedst skulde
gaa tilværkes, for at det kunde blive en
Success. Men da Aftenen allerede var
langt fremfærdet havde man Mødet
til Mandags Aften, til hvilket Møde
Prof. Sperati indbødtes. Omtrent 40
Medlemmer har allerede tegnet sig, men
formodentlig vil flere af disse blot
blive passiver.

Lutheran University

Vinterterminen begynder den 3die Januar 1895, og ligesom før tilbydes baade Gutter og Piger Undervisning i 4 Kursuser: "Komal", "Business", "Literary" og "Scientific" samt Musik og Sang.

Jungen bestemte Forlundsaber kræves for Optagelse, kun at man vil søie sig i Skolens Regler og lære noget, hver kan vælge sine Fag.

Kost og Logis i opvarmede og ventilerede Værelser koster fra \$2.25 til \$3. samt \$1. i Soleepenge pr. Uge. For Undervisning i Musik betales særskilt. Disiplinerne holder sig Sengklæder og Bøger.

THE PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY

DEDICATED OCTOBER 14TH 1894.

PARKLAND, PIERCE CO. WASH.

Hvad en Disipel betaler over \$20.00 for billigste Ticket til Tacoma, tilbagebetales ham af Kostpengene i 3 Terminer paa Skolen.

En paalidelig og kristeligindbet Dame har Tilsyn med Børnene i den nord-engliske Religionsforening. 3 Skolepenge og for Bærelse betales der 45 Cts pr. Uge. Kostpenge for Børn indtil 12 Aar er \$1.25 og for Børn over 12 Aar \$1.50 pr. Uge.

Fra Tacoma naar man Luth. Universitit paa Jefferson Ave, Streetcar og Dale Park Motor.

B. Garstad.

Parkland, Pierce Co., Washington

En ypperlig Anædn in for en hel Colonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Billaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

En Del af Landet er beveget med Slog og en Del er opdyrket Aavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Lærkehus for Humle, Høspresje, Humlepresje og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Cow Butter Store

1534, Pacific Avenue.

Smør, Mælk, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.

Baverne ere, hvad de udgives for at være.

Betalt for Herold.

Hannah McCarthy, T. S. Lunde, D. L. Thorsgaard, Rev. S. Halvorsen, Prof. J. B. Frich, Lars S. Risetter, Ole Benaas, Prof. S. J. G. Krog, Prof. Chr. Næseth, Anton Nejs, A. W. Lambertsen, E. J. Jensen, Dittolf Olsen, Rev. T. Rossholdt, Rev. M. Thorsen, Peter Paulsen, Nils K. Simby, Rev. Sigv. Gramstad, A. Siversen, Rev. D. C. Ottesen, A. Suckow, E. Thorbjenssen, Ole J. Settem, Espren Ballestad, Thorsen P. Johl, E. E. Soland, D. S. Rugg, Rev. Nils Øiere, Ole C. Rud hver 20 Cts. Anna Chesvedt 75 Cts. A. A. Quamme, Chr. B. Ballestad, A. T. Kraabel, Rev. D. Skattebol, D. C. Erikson, Eddvard Erikson, Nils Chr. Moistad hver \$1.00 Prof. W. M. H. Petersen \$2, Rev. A. Bøe \$3 00.

For solgte Souvenirs.

Rev. E. P. Jensen..... 50

Parkland, Wash, 5 Feb. 1895.

T. Larsen, Kasserer.

En i Syrien til Kristendommen omvendt Mand næggede at adlyde sin Herre, som forlangte at han skulde arbejde om Spudagen "Men" sagde hans Herre, "lærer ikke din Bibel dig, at naar en Lige eller et Men falder en Grøft paa Sabbathen, saa skal du drage dem op?" "Jo" sagde Tjeneren, "Men dersom Mænet skulde finde paa at falde i den samme Grøft hver Sabbath, saa maatte Manden, som eiede Mænet enten hvide Grav en eller ogsaa sælge Mænet."

Fest.

Fairhaven, Wn. 4 Febr. 1895

Vor Frelseres Menighed i Fairhaven havde Festsøndags Aften Den 2den dennes for at faae Penge til forsaldne Renter paa sin Kirkeendom.

De bedste musikalske Kræfter paa Bellingham Bay assisterede, og Programmet var rigtholdigt og saa mesterlig udført, at det er vanskeligt at sige, hvilket Nummer var bedst. Miss Polly Benson, de Herrer D'af Udness, W. Ellis Dunn, Pastorerne Andrew Ward og Carlo A. Sperati, Miss Ellen Walla, samt et Sangkor under Miss Wallas Ledelse var de Assisterende.

Derefter fri Beværtning med Kaffe, Kage, o. s. v. Mens Kaffebrøden foregik, blev en hel Del af Kvindeforeningen forfærdigede Gjenstande solgte, og de indbragte den pene Sum af \$25 55.

Billetsalget indbragte omtrent \$27 00 At Billetsalget blev saa stort kaldes Past. Speratis kjædte Navn som Munk, alle vilde høre ham.

Menigheden er ham megen Tak skyldig baade for det gode musikalske Program og for at anden Bistand under Festen. Den var i enhver Henseende vlykket.

Et smukt Bæste.

En Flok smaa Børn samtalte med hverandre og gjorde hverandre følgende Sørgemaal: "Hvad ønsker du helst?" En sagde Et en Anden noget Andre. Til sidst kom Turen til en liden 10-aarig Gut at sige sig, og han svarede: "Jeg ønsker at leve uden at lunde."

Hvilket fortræffeligt Soar var ikke dette! Kong Salomo i al sin Herlighed og med al sin Bisdem kunde ikke have givet et bedre. Men det var Kundskaben om Jesus og Troen paa ham, som lagde dette Bæste i Guttens Hjerte.

Børneblad.

Skatteydere mærk!

De som ønsker, at vi skal betale Skatten paa Lotter i Pierce Co. Wash., bedes mærke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Skatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Lot.
2. Høst omkring Midten af Jan. kan Skat for 1894 betales, og det vil ofte tage os flere Dage, før vi kan faa Kvittering fra Kassereren.
3. Money Orders gjøres betalbare i Tacoma—i alle i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.
4. Sender man Postage stamps vil man behøge at sende 2cts eller 1ct's Stamp's.
5. Vær saa snil at give en tydelig og nøiagtig Opgave af Lot's, Block's og Addition's.
6. Indsenderen bedes ogsaa at søie sit Navn og fuld Adresse til Brevene, hvilket ogsaa forsonnes undertiden.
7. Vi vil heller ikke i Mar tage Betaling for vort Arbeide, eller Godtgjærelse for de Udgifter, hvormed de mange Rejser til Tacoma ere forbundne i Anledning af Skattebetalingen, men vil lade det hele Overflud tilfalde Skolen, derfor vil vi være meget taknemmelige, om dette aatte blive ret stort!

Broderligt

Parkland, Wash, 10de Dec. 1894.

T. Larsen

Bko og Støvler

Li billige Priser og i bedste Sort hos E. Olsen, 1109 Tacoma. Av., Tacoma. Gaa og se dig ud, hvad du ønsker. "Red med de hvide Priser," siger E. Olsen. Herald anbefaler paa det bedste

Præsternes Adresser i Pacific Distrik

- L. C. Foss, Stanwood, Snohomish Co. Wash.
- Carl Hoel, Everett, Wash.
- J. J. Rvam, 1638, Twelfth Street, Seat-Wash.
- B. Garstad, Parkland, Pierce Co, Wash.
- T. Larsen, Parkland, Pierce Co, Wash.
- Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.
- N. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.
- E. Ballestad, 1615, L. Street, Tacoma Wn Wash.
- L. Nissen, Cathlamet, Whatkum Co., Wash.
- T. Tønnesen, Cor. E. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silvertown, Marion Co, Oregon
- D. Ottersen, 702 Fifth Street, Eureka, California.
- D. Grønberg, 1631 Howard Str, San Francisco Cal.
- J. L. B. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. E. Møhl, Haywards, Alameda Co. Cal.

Metropolitan

—: Savings —: Bank. —:

[Incorporeret 1887.]

Theaterbygningen Bjør't af D og C St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital	\$100,000
P. W. Caesar.	President.
E. W. Enos.	V. President.
O. S. Selvig.	Cashier
J. S. Vandervilt.	Ass't Cashier.

Directors.

Thomas E. L. Hills, E. W. Griago, J. W. Anderson
G. E. Holmes, Theo. Doomer, Geo. W. Eaton, P. W. Caesar, E. W. Enos,
Jas. S. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsbillaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tykke Sprog tales.

Pacific Herold

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster

forudsatvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger, o. s. v. sendes til Rev. T. Larsen, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar paa 5 betalende Abonenter den 6te pr. rit.